

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายในการพิจารณาวินิจฉัยและการเพิกถอน
คำสำคัญ	คำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง/ คำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง/ คำสั่งทางปกครอง/ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง
นักศึกษา	นภสนันท์ ศรีปัญญาประดิษฐ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.ตรีเพชร จิตรมहिมา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.พัชมา จิตรมहिมา
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2562

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหลักเกณฑ์การพิจารณาลักษณะของคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งและหลักเกณฑ์การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยมุ่งเน้นศึกษาวิเคราะห์หลักเกณฑ์การพิจารณาวินิจฉัยจากคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา และความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รวมทั้งศึกษา พิเคราะห์ และเปรียบเทียบกับหลักเกณฑ์การพิจารณาวินิจฉัยและการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งในระบบกฎหมายต่างประเทศ คือ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและสาธารณรัฐฝรั่งเศส เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ให้มีความชัดเจน และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของคำสั่งทางปกครอง ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองสามารถใช้บังคับกฎหมายได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรม

จากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ไม่มีบทนิยามทางกฎหมายที่เกี่ยวกับลักษณะหรือเกณฑ์การพิจารณาว่าคำสั่งทางปกครองในลักษณะใดเป็นคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง ประกอบกับหลักเกณฑ์การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งตามพระราชบัญญัติดังกล่าวยังบัญญัติไว้ไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองสามารถใช้หลักเกณฑ์การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งได้อย่างเป็นธรรมและถูกต้องตามหลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง หลักความมั่นคงแห่งนิติฐานะ และหลักการคุ้มครองความเชื่อถือ

ไว้วางใจของผู้รับคำสั่ง นอกจากนี้ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ยังมีได้ บัญญัติให้มีการแจ้งสิทธิการร้องขอค่าทดแทนความเสียหายจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ให้ผู้รับคำสั่งทราบโดยการกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้เพิกถอนคำสั่ง แต่พระราชบัญญัตินี้ กลับกำหนดให้การร้องขอค่าทดแทนดังกล่าวเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ได้รับความเสียหายที่จะต้อง รู้ถึงการมีสิทธิและหน้าที่ดังกล่าวและยื่นร้องขอค่าทดแทนด้วยตนเอง ทั้งนี้ ศาลปกครองสูงสุด ได้วินิจฉัยว่า หากผู้ได้รับความเสียหายไม่ได้ยื่นร้องขอค่าทดแทนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ย่อมไม่มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหาย และไม่ถือเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อเรียกค่าทดแทนดังกล่าวด้วย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 391/2553)

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม โดยกำหนดลักษณะของคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งไว้ในพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับ หลักเกณฑ์การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองให้มีความชัดเจน และกำหนดให้การแจ้งสิทธิการได้รับ ค่าทดแทนความเสียหายจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่จะต้องแจ้ง สิทธิและหน้าที่ดังกล่าวให้ผู้มีสิทธิทราบ ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติม ปรับปรุง และพัฒนากฎหมายดังกล่าว อาจทำให้การใช้บังคับกฎหมายเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม ส่งเสริมให้เกิดหลักประกันความเป็นธรรม และเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติราชการที่ดี รวมทั้งเป็นการปรับปรุงกฎหมายโดยทำให้ระบบกฎหมาย ปกครองของไทยมีการพัฒนาการในเรื่องคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่ง ที่เป็นรูปธรรมและมีความชัดเจน ซึ่งจะส่งผลต่อการคุ้มครองสิทธิของบุคคล และทำให้การบริหาร งานปกครองสามารถบรรลุผลและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

THESIS TITLE	LEGAL PROBLEMS OF CONSIDERATION AND REVOCATION OF BENEFICIAL ADMINISTRATIVE ACT
KEYWORD	BENEFICIAL ADMINISTRATIVE ACT/ ADMINISTRATIVE ACT/ REVOCATION OF BENEFICIAL ADMINISTRATIVE ACT
STUDENT	NAPASANANT SRIPANYAPADIT
THESIS ADVISOR	DR. TRIPETCH JITMAHUEMA
THESIS CO-ADVISOR	DR. PATCHA JITMAHUEMA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS PUBLIC LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2019

ABSTRACT

This thesis has an objective to study the criteria for consideration of administrative order which provides benefits to the beneficiary of such order and the criteria for consideration of the revocation of this order under the Administrative Procedure Act, B.E. 2539 (1996). This thesis emphasizes on the analysis of basis ruled by the Supreme Administrative Court decisions, the opinion of the Council of State and the Committee of Administrative Procedure, in order to study, analyze, and compare with the rule for consideration and the revocation of this beneficial administrative act in legal system of the foreign countries: the Federal Republic of Germany and the French Republic. The study of this concept is to provide recommendation for the development and amendment of the Administrative Procedure Act, B.E. 2539 (1996) to have clear provisions in accordance with the purpose of laws relating to the administrative act, and the administrative official is then able to properly and fairly enforce such law.

According to the study, under the Administrative Procedure Act, B.E. 2539 (1996), there is no legal definition in considering the criteria of the beneficial administrative act and the relating regulation is still vague. Consequently, the administrative official is unable to consider and revoke such beneficial administrative order in the fair and correct manner, according to the principle of legality of administrative acts, the principle of legal certainty, and the principle of the

protection of legitimate expectation. Moreover, the Administrative Procedure Act, B.E. 2539 (1996) provides the injured people have a burden to submit a request for compensation when affected by the revocation of beneficial administrative order, without having been notified their rights and duties upon the compensation. However, the Supreme Administrative Court decided that if the affected person did not submit a request for compensation within the time limit, such person did not have rights on the compensation and was not the injured person who had standing to file a case at the Administrative Court. (the Supreme Administrative Court Judgment No. A. 391/2553)

With the purpose to solve this legal problems, the author recommends that the Administrative Procedure Act, B.E. 2539 (1996) should be amended in the part of definition, by providing the criteria of the beneficial administrative act within this Act. In addition, the regulation on the revocation of administrative order should be clarified, and the administrative official should notify the rights on the compensation in the revocation of such order to the affected person. The amendment of the laws is to provide proper law enforcement in order to guarantee fairness and promote the good governance. The amendment of administrative procedure law will clarify the provision on the beneficial administrative act to protect rights of people and provide effective public administration.